

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébet-utca, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lapon.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás.

a

„Székely Hirlap”

politikai, társadalmi és a maros-vásárhelyi

„Jogász-Egylet” közlönye

1875-dik évi folyamára.

Előfizetési díj:

Jan.—decz. (egész évre) . . . 6 frt — kr.

Jan.—jun. (félévre) 3 frt — kr.

Jan.—márcz. (negyedévre) . . . 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzeket kérjük postautalvánnyal Maros-Vásárhelyre az ev. ref. főtanodai könyvnyomdába, a „Székely Hirlap” kiadóhivatalának küldeni.

M.-Vásárhely, 1875. febr. 6-án.

A mai nap korszakot alkot igazságügyi reform irányban a m.-vásárhelyi ügyvédi kamara első megalakulásának nagy fontosságú lépésével.

Dr. Damokos Antal, kir. tszéki elnök, mára hivta egybe a M.-Vásárhely, Sz.-Udvarhely, Csik-Szereda, Gy.-Szt-Miklós, Besztercze és Naszod kir. törvényszékek területén működő ügyvédek a kamara megalakulása végett.

Nem mellőzhetjük, hogy a midőn ezen, már ugyszólván megalakultnak nevezhető testületet szivünk mélyéből üdvözljük, ne ragadjuk meg egyszerűs mind az alkalmat, kifejezést adni azon óhajásunknak, hogy ez intézmény gyümölcsöző jövője a lehető leggyorsabban bekövetkezzen.

Ma, midőn az intellectualis kapcsok a tudomány vezérferfiit mindig magasbuló emelkedettség körébe fűzik össze — nem tekintve nyelv- és nemzetiség-, kor és rang-különbszetekre; ma, midőn az elméleti jog a gyakorlatival oly mértékbe készül egyesülni, hogy bizonyos tételek, a nyers erőt és a szuro-nyok hatalmát legyőzni, hivatva a viruló béke apostolainak inkább, mint a hódítóknak készítik a hervadhatatlan dicskoszort, s nem egyszer ilyen elemekalkotta testület dönti el világrészek s nagy nemzetiségeknek a szenvedélyesség, a gyűlölet — üszkétől már szinte lángra kapott súlyos kérdéseit (péld. ok. Alabama-ügy schweizi jury.) — Nagy Brittanian és Északamerika közt. —

Midőn végül is honunk átalakításának s ez által a nép szellemi és anyagi boldogításának óri-

ási műve oly formán van a tényezők kezei közé juttatva, hogy a legsúlyosabb felelősség terhe nehezül a mulasztókra, különösen most, midőn az ál-bölcsesség éppen olyan ruhát tud magára öltetni, mint a realis tudomány, melyet a nép felősmerni nem tudván, a szédelgésnek áldozatául esik; akkor egy olyan testület, mint a marosvásárhelyi ügyvédi kamara, — nem csak a szűk Erdély $\frac{1}{6}$ részére kiszabott hatás körében, hanem kihatólag a közvéleményre s egész jogi átalakulásunkra mérvadó szerepvitelre lehetne jogosult.

Mint ilyet üdvözljük mi is e testületet, s hű kezekbe hisszük letéve lenni, úgy a törvények executióját, valamint a javítmányokra irányuló kezdeményezéseknek ajövőben mutatkozó egyes mozzanatait.

A kamara megalakulásáról jövő számunkban.

A helyzet.

Az alkotmányos életnek leginkább válságos körülmények között lehet fölismerni kétségbevonhatatlan előnyeit a többi kormányformák fölött. Mig az egyed-uralkodás formáiban a politika tévedései, vagy rendszerváltoztatás, vagy a néprétegek ereiben forrongásba hozott vérpezsgés kitöréseiből származni szokott és beláthatlan következményű véres dráák árán üthetők csak helyre: addig az alkotmányos rendszerben békés alakban jár le azon processus, mely a számolás és bírálat műtete körül tétetett folyamatba.

A fölől mindenki tisztában van, hogy azon tényezők, kik a haza sorsát vállalkon hordozák a számadás ezen nagy napjaiban, midőn a rosز gazdálkodás és elvtelen szervezkedés súlyos következményei már a nemzet bírói foruma eleibe vitettek, ha végkép elveszteni nem akarják lehetőségét annak, hogy maholnap a küszöbön álló nyilvánulásakor a közvéleménynek ismét tört nyerenek nagybecsű, de személyes feltékenységüknek, s ki tudja még minő nagyravágyó terveiknek célba vétele mián szétforgácsolt szellemi kincseiknek egyesített és üdvös közreműködésére, hogy az anyag a formáknak áldozatául ne essen; dacára annak, hogy nyílt sebet ütnek egymáson — széthordatják véresz foszlányait az országban — sokkal erősebb tömörüléssel fognak együtt tartani, mintsem félni lehetne attól, hogy maga a párt tegye ki magát egy oly válságnak, mely ma talán a lehető legveszélyesb.

Ha tehát a conjectural politikusok a Sennyei mult szombati és Lónyay hétfői zászló-kibontakozása fényes sikereiből, melyek által, nem tagadjuk, a nemzet kebelében majdnem minden irányban a rokonszenv húrjai érintvék, azt következtették, hogy az országgyűlésnek még ezen korszaka alatt egy válságnak nézünk eleibe, valószínűen csalódnak, mert mig egyfelől az elodázhatatlan kényszerhelyzet, egy teljes dissolutio veszélyeztetése nélkül a pillanatnyi megoldás elodázását teljességgel meg nem engedi és a korona sem adhatja kezét oda egy újabb s ismét csak experimentálnak bizonyulható gyökeres transformatióra, a nélkül, hogy pozitív számokkal lehessen a siker kimutatható; úgy másfelől az egész párt, melynek kebelében ezen éles oppositio most alakot öltött, hogy rendkívüli képességű és tiszta hazafiságu vezérferfiak, megvakitva, egymással szemben foglaltak állást; teljes bizodalom- és reménnyel mondjuk ki, csak úgy felelhet meg a nemzetnek még most is benne he-

lyezett várakozásának, ha félre téve minden az emberi sziv sugalmazásának alárendelt mellékérdekeket — szükség esetén még a fegyelem fegyverével is képes lesz egyesíteni a közös haza céljaira a kebelében létező szel-mi kincseket.

Láttuk és jól tudjuk, hogy a lét kérdései körül e párt mindig tudott tömörülni, úgy, hogy már-már népszerűtlenné is vált az az örökös fejbólintás.

Könnyű volt eddig, mert lehetett a tékozló fin szerepét játszani.

Ha a párt kebelében kormányképes árnyalatok compromissumra léptek, s be kell vallanunk, sok ilyen volt rendelkezési állapotban mindjárt megszületett a válság.

Az oportunos, sőt bevallható népszerű reformok par force, habár a költségvetés rovására is, bevezettettek és éltünk gondtalanul.

A kiszorított olykor club intrigua áldozatai nem játszták ilyenkor „a duzzogó gyermeket,” hanem mosolygó arecczal sarokba vonaltak és élesítették fogait, alkalomra várva, hogy ismét fölemelhessék fejeiket.

Igy egyik periodus a másik után telt el, törvényhozásunk minden irányban inicitivált, de sehol sem tudott végezni, mert az adminisztrátorok egyre-másra jelentik, hogy a cassa megürült s a segélyforrások végkép kiapadtak.

A tékozló gyermek most a zárlat előtt áll. — Be kell, hogy szüntesse egész luxus apparatusát, ha a kártékony gondnoki kezeléstől meg akarja óvni örökét, e pillanatban nagykorúnak érzi magát, adminisztrátorait összegyűjti és a tanácskozás eredményét talán csak üdvözölhető lesz a sok kormányképes árnyalatoknak utógondolat nélküli egyesülése.

Parajd, 1875. február 5.

Kedves barátom!

Engedj meg, ha én is bele szólok a nagy koncertbe, melyet ott fenn Budapesten az ország primásai játszanak, s ne vedd rosز neven, ha, mint félre vonult egyszerű vidéki ember, némi érdeklődést tanusítok szegény sokat hányatott hazánk politikai kérdéseiben.

Soha sem volt annyira helyén a közügyek iránti érdeklődés, mint épen most; soha sem volt kíváncsabb eszméink kölcsönös kicserélése, mint ma, midőn minden ember feszült kíváncsisággal néz a jövő elé, félénken tekint a főváros felé s várja a tudósítást, mely a helyzet polyp karjai közül megszabadít.

Fájdalom, azonban vágyaink — ez idő szerint — a megkezdett s 5 napig folyt budget-vita után itélve aligha teljesülnek.

Az eddigelő tartott szónoklatok valamennyien csak a helyzet válságáról győztek meg s a sok szép szónoklat után sem marad egyéb hátra, mint ujjainkon számlálni, hány nap, talán hány hónap van még számunkra hátra?

Ugy látszik parlamentünk képtelennek bizonyult a helyzet megváltoztatására, a számok logikáját nem lehet elméleti — doctriáner — beszédekkel megsemmisíteni. Alkotmányos, liberális elvekkal adósságot megfizetni nem lehet.

A jelek után ítélve, még Sennyei nagy szabásu beszéde sem volt képes parlamentünket az álomból föl-rázni, s itt vidéken legalább általános a hit, hogy Giczi drákói törvényjavaslata, pár hét múlva, mint törvény hirdettetik ki.

A nemzet ugylátszik egészen elvesztette komolyságát; avagy higgadtan gondolkozik-e az, ki jól tudja, hogy mult évben alig volt 160 millió tényleges jövedelmünk, s mégis ez évre 208 millió rendes bruttó s 5 millió rendkívüli bevétel van előirányozva?

Vajjon hova gondolnak államférfiaink, midőn olvassák, hogy azon évben, midőn Kerkápoly 32 millió deficitet vallott be 1873-ki előirányzatában, ugyanakkor az országgyűlés 257 millió kiadást szavazott meg, s a kormány ennél is tovább menve, hat és fél millióval több kiadást tett? Lehet-e jó lélekkel ily viszonyok és eredmények között arra gondolni, hogy az 1875-dik évi kiadások ismét 250 millióban állapíttassanak meg? Lehet-e csak képzelni is, hogy az egyensúly nagy és gyökeres intézkedések nélkül helyreállíttassék? Ismétlem, a számok kérelhetlen logikáját nem lehet liberális beszédekkel megsemmisíteni.

Nálunk itt a vidéken a közönségben terjedni kezd a meggyőződés, hogy a pénzügy rendezésének kérdésében hazánk ezen úton, az óriási zavarból kimenekedni aligha fog.

Ki a számokból kiokoskodni nem tud, azt egészséges ösztöne vezetheti a meggyőződésre, hogy Magyarország, melynek sem kereskedése, sem gyáripára, de még földmívelése, is a többi cultur államokéval nem vetekehetnek — 250 millió bruttó kiadást ez évben megfizetni nem bír. Világos, hogy itt nem mint a javaslat célozza, néhány milliót, de igen sok milliót kell megtakarítani. A jövedelmeket is szaporítani kell minden áron, de kétségtelen, hogy e jövedelemszaporítás, más szóval: adófölemelés csak a tiszta jövedelmekre szorítkozzék. — A tökélet megtámadó adóztatás egyértelmű a vagyonkibészéssel, s ha erre alapítjuk finánczrendszerünket, maholnap úgy járunk, mint Törökország.

Ki ne látná át, hogy ily viszonyok közt Magyarországnak igen sok kilencz miniszteriumot tartani, két hadsereget fizetni s egy képviselőházat, mely évenként szinte egy millióban kerül, tartani. Szegény országban, minő a miénk, elviselhetetlen, hogy minden miniszterium teljesen elkülönített adminisztratív közegekkel rendelkezék. Igaza van Sennyeynek, mi csak az államgépezet egyszerűsítése s közigazgatásunk hatályosbitása által juthatunk kívánt eredményhez; erre egy tősgyökeres radikális reform szükséges a rendszerben.

Sennyey kimondotta kárhóztató ítéletét közigazgatásunk felett s ez őszinteséget vártuk is tőle, mert száz ember közül kilenczven bizonyára tarthatatlannak ítéli megyei szervezetünket. A legsürgősb állami teendők parancsolják a municipiumok megszüntetését, s a nép napenként bizonyítja részvétlensége által, mily kevés érdeklik azon intézmény iránt, mely a változott idők és viszonyoknak többé meg nem felel.

Mindjárt a parlamenti kormány kezdete óta sajátos ellentét nyilatkozott az ország és a parlament gondolkodásában. Mig az ország dolgozott s egész halmazzal küzdött, ott fenn a parlamentben bizonyos neme az önelégültségnek honosult meg. A nemzet hivatott vezetői nem keresték a jelszót, mely törekvéseink eszményül szolgáljon; hanem a pártalakulások formaságai után kapkodott, s ha leszállt egy-egy onnan fennől a magasból hozzánk, a verítékes munka körébe, soknak

nehezen eshetett az ellentét a hétköznapi élet és a hatalom önteltsége közt s nem egy nyilatkozatunk elárulta, mily gyenge a sympathia köztünk és közöttük.

Szóval, a személyes érdek, a hivatal és hatalomra-vágyás bizatmatlanná tett azok iránt is, kik alkotmányunk helyreállítása előtt azzal még rendelkeztek.

A most folyó budgetrita árnyéka elborítja a közvéleményt s bizonytalanúság uralkodik a nép minden rétegein, a közvélemény nem fogadja készpénzül sem a miniszter, sem a többi beszélők szónoklatait; nekünk tények kellene, mert elérkezettnek látjuk az időt, midőn már valahára vissza kell térnünk a józan nemzeti gondolkodáshoz.

Jogi szemle.

A büntetőtörvénykönyv 171., 174., 460. §§-ai és a brassóvidéki ugynevezett hétfalusi 26 ezeret meghaladó lakosok közti viszony.

(Folytatása és vége.)

Brassó város közönségének 1856. évi tavaszán kezdett önhatalmu és minden törvényes formalitások kizárásával gyakorlatba vett állítólagos tulajdoni joga nem bír a foglalásokhoz is mellőzhetetlen feltétel legalább a „jóhiszeműséggel,” nem bír indokolható elévüléssel; egyedüli takaróul szolgálhat a közelebbi évekig minden önálló és a közjó védelmére nyíltan föllépni képtelen, s ha volt is nemzetfelelőtől elfelejtett intelgentia hiánya; hanem sem a foglalás, sem a jogtalan elnyomás 10 év alatt birtok feletti tulajdoni jogokat és az ártatlanokat, meg tudatlanokat évenként ezerével tömlőczre dobni s azon kívül kártérítésen is elmarasztalni senkit fel nem jogosít; nem különösen Brassó város nemes közönségeit, mely 1769-ben a kir. főkormányzónak február 16-diki 817. szám azon felhívására, hogy a türkösi róm. kath. plebánia épületei helyreállításukra, fa és lakkház felépítésére alkalmas helyre szolgáljon, ugyanezen év márczius 8-kán ugyanazon főkormányzónak alá felküldött jelentésében azzal indokolja tehetetlenségét, miszerint a hétfalusi lakosok annyira szűkben vannak a szántóknak és kaszálóknak, hogy a földmívelésből legkevésbé sem tudják életszükségeiket fedezni és épen ezért egyedül az erdőlésre, erdők használatára és kézi munkájukra útasítottak, mint a melyből egyedül fedezhetik életszükségeiket. A latin felirat szavai a következők: „Ipsi enim Coloni nostri ibidem degentes agrorum ac foenilium defectu tantopere laborant, ut exsolius agriculturae usu vitae sustendende media aquirere minime valeant ideaque lignatione potissimum laborisque manuarii defectum illum supplere necessitentur.”

Brassó város közönsége, ha már ily nemesen gondoskodott, bizonyosan akkor tudta már az 1791-beli 27. t.-cikk által törvényé emelt 1769-beli ugynevezett „Bi-

zonyos punctumok” III-dik szakasza 5-dik pontja eme végszavait: „A mely helységben mindazonáltal némely erdők a falukhoz tartoztanak volna közönségesen és azok által mostanig birattatik is, azoknak birodalmában a faluk ezután megtartattassanak;” tudja nemes Brassó város közönsége az 1812-beli 8768. szám alatt XXXIV-dik törv.-cikket „Az erdőlés rendére nézve” czim alatt kiadottat, a melynek 2-dik pontja mindennemű az urbéresek fázási szolgálmaival terhelt erdőkre nézve a midőn a felosztást elrendeli, a havasi hétfalusiakhoz hasonló községek nézve épen ezt tiltja e szókból: „ezen jelenvaló törvény mindazonáltal a havasi községeknek nagy kiterjedésű erdejekre, a melyekből a szabad községek maguk mindennapi élelmüket keresik, ki nem terjesztetik, a melyek t. i. ezután is osztatlanul maradhatnak;” jól tudja a nemes város közönsége az 1846/7. évi V-ik t.-cikk 2-ik §-át, a hol ez iratik: „az urbéres községek a részükre különösen kiszakasztott és általuk jelenleg is használt erdők használatában továbbra is meghagyatnak;” jól tudja nemes Brassó város közönsége, hogy állítólagos urbéresei a hétfalusi 26 ezer lelket meghaladó, engedelmeivel mégis szabad polgárok, összesen alig bírnak jelenleg 4,200 hold havasi szántót, tehát nincs egyéb miből élni, mint az erdő fájából és ennek kereskedés útján beszerzett árából; jól tudja végtére nemes Brassó város közönsége, hogy a hétfalusi népek a Tömös vizétől kezdőleg fel Felső-Fehérvármegye határszéléig terjedő határaiton találtató mindennemű erdők minden mást a használatból kirekesztő szabad tulajdonosai valának 1856-ik év tavaszáig, csak ezután lett a nemes város, habár erőszak útján, őriző és gondozó, de soha sem közös használó és a brassói és hosszufalusi bíróságokkal, fájdalom! törvény oltalma alatt egyedül büntető; jól tudja sz. kir. Brassó nemes szabad közönsége, hogy az idéztem erdő-törvény 8., 9., 10. és 11. §§. szerint a valódi nemes földesúrnak is csak a közigazgatási hatóságok háromszorosan eszközölt határozataik alapján lehet a valódi jobbágyat is a közös erdőben a szabályszerűleg kiszakasztott erdőtáblák használatára szorítani, s mind addig, mig ez nem történt meg, lehető más helyeken favágásért, sem mint praevericatórt, sem pedig annyival kevésbé, mint „erdő-tolvajt” büntetni nem lehet; de, ha mind ezeket nem tudná is a nemesi városi közönség azt tudja mégis, hogy a többször nevezett hét község ellen három osztályban csoportosított három külön álló erdőszabályozási és közhelyosztályra intézett pereit állanak fenn, a melyekben nevezett községeknek határaiton találtató, minden névvel nevezhető erdők, mint fázási szolgálommal terheltek szabályozás tárgyává vannak téve.

Hazám birtokviszonyait és törvényeit ismerő bármely polgár annyival inkább törvénytudó már e perek léteiből, melyeknek számait fennebb idéztem, ha semmi egyéb bizonyíték az elnyomott nép részére nem volna, teljes meggyőződésre jut azon tekintetben, hogy a birtok és használat közös, hogy egyik félnek is tulajdon joga

TÁRCZA.

A falu rossza

ezime azon szinműnek, mely szerzője egy eddig ismeretlen vándor színész homloka körül babérokat font, s mely megjelenése óta mozgásba hozta a szinlapirodalmat.

Toth Edének e 100 aranyot nyert szinművétől, annak első előadásától, január 16-ikától, mostanig csaknem valamennyi fővárosi lap a legnagyobb dicsérrel szól, s mintán a napokban az itt is elő lett adva s mint halljuk legközelebről az előadás ismételtetni fog, nem tartjuk érdektelennek e darabbal részletesebben foglalkozni.

A szinmű meséje rövidben következő;

Feledi parasztagazda és bíró egy szép leánnyal van megáldva s egy derék fiúval. A családot kiegészíti egy kis nőrokon, a kibe Gőndör Sándor, jómodu parasztleány szerelmes. De a csillagokba, a lány szívébe és Feledi úram akaratába is az van írva, hogy Tercsi Sándortól elhajolván Feledi fia feleségévé legyen. Sándor azért elhagyja magát, iszik, vagyonát elprédálja, garázdálkogik s a törvény kezére kerül nagy bubánatára Feledi édes leányának Boriskának, a ki titkos szerelemmel szereti a megzavart legényt, kire Finum Rózi, egy férj nélkül menyecskévé lett némbér is hijaba veti ki hálóját. A legény a vármegyéről hazakerül, régi szeretőjét menyecskének találja és szíve keserűségében más faluba indul. Boriskát is üzi szerelme s apja haragja, mivel a leány éjjel kinn járt (Sándor után nézni) s ezért a falu szájára kerül. A legény s a leány az ér partján, találkoznak s itt megnyi-

lik Boriskának néma kinnal szívébe két évig hordott szerelme. De persze a legény vigasztalhatja meg, s a leány végső kétségbeesésében a vízbe ugrik, honnan Sándor megmenti, hazaviszi a végre is megindul a nagy szereteten s elveszi a leányt.

Ebből áll a darab s ennek a kis történetnek a szerkerét szerencsésen tolja mindenféle külső bonyodalom, melyeknek hőse a falubeli bakter, a vén „Gonosz”, a ki letagadja nem csak a napot, hanem még a csellagokat is, mert — a becsületét nem hagyja. „Pompás egy jókedvű, ravasz szarka, a ki kilopja a két szemedet is és képes érte téged is elfogatni, mint tolvajt, „Finum Rózi” az, a ki másodsorban veszi igénybe érdeklődésedet. Ez a kis falusi Stúárt Mária a ki „jobb a hírenél”. Kit egy botlásért a falu különféle szájai proskribáltak, s ki tudja ugyan, hogy nem csak a hírenél, hanem szívtelen szapulóinál is jobb; de sejt, hogy bolondság jobbnak lennie és szeretne rosszabbnak lenni, de nem tud. Ebben hánycodik mindig, utánna veti magát Gőndör Sándornak, de ennek meg nem kell. Jókedvű, okos, szép, szívében becsületes, keserű, jószívű, dalos, igazságos: mindenik epithetonra szent igénye van, de mi haszna! A vén asszonyok szapulják, tisztességes társaságból kinéz, kínálja magát a falu rosszának: annak sem kell. Mivé legyen? Mikor elbucsuzik tőlünk, még akkor sem, maga sem tudja. Meglehet, hogy „elkárhozik”, de nem bizonyos. A falu rossza — Sándor.

Felediéknél Sándor hűtlen szeretője (Bátki Tercsi) kézfogóját tartja uj szeretőjével. Az elkesergő mellőzött szívének szilaj fájdalma ide hajtja a kocsmából. Da-

lolvá jön. Azután a rácsos kaput rézfokosával belöki s így szól: „Hej Bátki Tercsi, Bátki Tercsi, mit csinálsz? A szeretőddel játszol?.. Jusson eszedbe Gőndör Sándor is, a kit hűtlenül elhagytál!”

Háttra van megemlékeznünk a nyelvről, a mely szép, magyaros, egyszerű és a jellemzésben gyors és lapidáris. Toth Ede oly biztosan és gyorsan veti oda a jellemek körvonalait, mint alig valaki népszinműírőink közül. Persze, a mi e téren eddig legjobb van, abban különbözik Toth Ede művétől, hogy jobbra csak típusokat fest. Tóth individuális vonásokkal látja el embereit s ezért gazdagabb az ecsetje s rajzai mélyebben érdekelnek. Megragadón kezeli Tóth a nyelvet az érzelmes helyeken. Itt a magyaros fájdalom, mely énekelve siratja el a halottat, jogai-ban ül s Tóth a nélkül, hogy tudná, enged a lyrikus hajlamnak s prózában ír, de versben beszél.

És a nyelv bája mellett még az érzelmek bája tün-teti ki e szerencsés kezű író. Szépen, igazán, szívből éreznek alakjaik a érzelmök hiven, és szűzen nyilatkozik szóban és cselekedetben. Az érzés mélysége a szó egyszerűségével, igazsága a találgatás kifejezéssel párosul. Vonások, melyek igaz poétai lelkek jellemző tulajdonságai.

Toth Edét e darab a magyar vidéki szinészet kódéből egyszerre Szigligeti mellé emelte fel, s a költőt a főváros közönsége zajos tapsokkal jutalmazta, ki ma, mint a nemzeti színház ruhatárnoka, még több időt fordíthat tehetsége és ereje értékesítésére.

L.

nem határozott, egyik sem tudja hol fekszik az ő tulajdonképeni része; és tulajdonképen, ha állanának jogosan a birtokszabályozási perek, sem a város közönsége, sem a hétfalusi népek egyik a másiknak szemére nem lobbanthatják, hogy az én kirekesztő tulajdonomból lopod a fát; hanem ez utolsó esetben is arra hivatott közigazgatási hatóság kell, hogy meghatározza és körülírja a törvények értelmében az ideiglenes használati módozatokat.

A midőn a sz. kir. város nemes közönsége a fennebbiek tudásával kell hogy birjon, s mégis szegődményes erdőszékeinek megengedte, hogy az elől idéztem mult évi 201. számú brassói újságban a tömösi, ó-sánczi és zajzoni erdőn pogányokból 1772. „erdő-tolvaj“ bélyegeztessék meg s ezek jórészt mind a hét falukból, nem erősen csodálkozom, mert hiszen némely néposztályoknak sajátosságukká vált nemzetiségünknt, sőt annak erőteljes előljáróikat is, a hol csak lehet, nem a legdicséretesebb színű ruhákba öltöztetni és a közpéldabeszéd azt tartja, hogy a jövedelem, ha bűdös is, jószaguvá válik; hanem egy alázatos kérdésem van nekem a brassói kir. törv. székhez és különösen a hosszufalusi kir. járásbíró úrhoz, a ki egyszersmind brassói és hétfalusi birtokos és a kérdés szerényen a következő:

Méltóztassék nekem, vagy is inkább az igazságszolgáltatás órének törvényből indokoltan megfoghatóvá tenni azt, miszerint jogos minden fennebbi körülmények, tények és különösen a függőben levő birtokszabályozási perek mellett és akkor is, midőn legalább a perekből kifolyólag közös birtoklás és használat elismert, a hétfalusi hét község lakosai közül 1856. év tavaszán kezdőleg, az 1873-dik évi kimutatás 1772 személyre tett számából következtetve, évenként legalább annyit, ha nem többet „erdőtolvajlással“ (Holzdiebstal) bélyegezni a közös tulajdonosok és használókban?

Szabad-e és törvényenylem indokolható-e 18 év folyamata alatt évenként legalább 1000 szabad polgárt és tulajdonost úgy a mint mult év december 22-én a hosszufalusi kir. járásbírósnál 1953. b. f. szám alatt kihirdetett határozattal történt, hogy Molda Mihály tatrangi lakos „a vadmacska órán“ nevű községi erdőből egy két öles hosszúságú száraz fenyő levágásáért 8 frt kártérítésre és hét napi személyi fogságra ítéltetett, de a büntető határozat soha kezébe nem adatott?

Szabad-e a közös tulajdon és közösen használt birtokból az egyik birtokos társat kilődni, jogai gyakorlásáért ezután saját szegődményesei által meghatározott kártérítési összegre nemcsak elmarasztalni, hanem azonkívül, mint „erdő-tolvajokat“ 26,000 leket rendre megfömlöcöztetni?

És végtére bátor vagyok kérdeni a b. t. k. 171 ik §-a, mely így hangzik: „Ki önhaszná végnit idegen ingó vagyont másnak birtokából annak beleegyezése nélkül elvan, tolvajságot követ el.“

A 174. §. e) pontja, mely így hangzik: „ha a tolvajság fán, vagy bekerített erdőszékeben, vagy az erdőszéke tetemes megrongálásával;“

g) pontja, mely ezt mondja: „ha a tolvajság nádkon, vagy bekerített erdőszékeben, vagy különös merészséggel, vagy ez mint egy rendes mesterség gyanánt üző tettes által követtetett el,“ úgy ezen tények büntetéseit megszabó a b. t. k.-nek 178. 179. és 460. §§-ai, a hétfalusi lakosok által saját községi erdőkben törvény által biztosított élelmi szükségük fedezése tekintetéből véghez vitt favágási esetekre a jelen peres birtokállás mellett alkalmazhatók-e? és ha nem alkalmazhatók, a mit hiszek is, méltóztassék a tisztelt bíróság módját találni, hogy az 1856. év tavaszától kezdve e mai napig „erdő-tolvajság“ és „falopás“ czime alatt megbüntetett hétfalusi egyes polgárok talán jogtalanul befizetett kártérítése czime alatti pénzeikhez mielőtt hozzá jussanak, személyes fogságban kiállott napjaink a törvény és gyakorlat által naponként meghatározott öt forintban kártéríttessenek; és mindenkifelelt méltóztassék tisztelt városi közönség, ha addig más erre hivatott nem teszi, az erdőtolvaja és falopás czime alatti minden további üldöztetését a hétfalusi népeknek beszüntetni.

A fennebbiekben remélem felfejtém értekezésem címét: „A büntető törv. könyv 171. 174. és 460 §§-ai és a Brassó vidéki ugynevezett hétfalusi 26 ezeret meghaladó lakosok közti viszony.“

Részemről meg vagyok győződve, hogy eme §§-ok sem mások a büntető, köztünk életben levő szabályok közül a hétfalusi népekre különös sajátosságaik, birtokviszonyaik és még különösebb helyzeteiknél fogva nem alkalmazhatók, s mindaz a mi ezekkel 18 évke alatt elkövettetett, e részben szabályellenes és tovább a magyar kir. kormány által el nem nézhető.

Különb. jogi kérdés, haláláig mindenki tanul s ezért én is, hogy okuljak, hogy napontai tanulmányom gyarapodjék, örömmel veszem a jogot és tisztességes ellenvéleményt, melyet tiszta fogalmába mindig magamévá teszek. — N.-Enyeden, 1875. jan. 15-én.

Pávai V. Elek.

Kolozsvár. 1875. január hóban.

Tekintetes szerkesztő ur!

Szerénytelenség tőlem, de mégis hivatva érzem magam, hogy tekintetes szerkesztő urat alábbi véleményemnek becses lapjában tért engedni fölkérjem, annyival is inkább, hogy kiindulva erdélyi nálamnál szakavatottabb szakértők is ezen fontos kérdés megfajtéséhez járuljanak, ugyanis:

A jogtudományi közlőny mult évi 49. számában Petró József ügyvéd ur kérdésül tűzte ki azon telekkönyvi esetet, ha ugyanazon egy időben, tehát egyidejűleg két kérvény nyújtatuk be a telekkönyvi hatósághoz, melyek egyikében a tulajdonjog, másikában pedig zálogjog bekebelezése kéretnék, mi történnék akkor, hogyan intézkednék a telekkönyvi hatóság?

Meg valloem ezen thema azon czifra kérdések egyikehez tartozik, melyek helyes elintézése úgy, hogy egyik a másik jogát ne sértené, talán lehetetlen, annyival is inkább, mert hazai telekkönyvi rendtartásunk ily esetről nem intézkedik, s ez, mint nevezett lap megjegyzi, még törvényhozásunknak csak ezután fogja tárgyát képezni.

Előlegesen megjegyzem, hogy ez szerény nézetem leendő, s ennek némi részben erőmből telhető indoklására szükségesnek látom úgy hazai jogtudósaink, mint az említett lap idei 2. számában közlött véleményét is idézni.

Hazai jogtudósaink egyike Herczeg Mihály (telekkönyvi rendtartás 1873. 211. lap 3-ik pont) tesz erről említést s határozottan kimondja, hogy p. o. „A. nevére az ingatlan tulajdonilag átiratik B. egyidejűleges jelzálogi kérelme sértése nélkül, valamint B. zálogjoga bekeleztetik A. egyidejűben beadott átiratási kérelme sértése nélkül. Ezek után az illető feleknek önérdékbeli kötelessége per útján eldönteni azon kérdést, hogy mennyiben bir joghatállyal egyik-másik kérvénye, illetőleg mennyiben törlesztendő a zálog, vagy tulajdonjog bekebelezése.“

Igyekeztem, mennyire terem engedni, Herczeg e részbeni nézetét szóról-szóra idézni; mert, csekély véleményem szerint, csak is így lehet a hiányt egyik vagy másik nézetben feltalálni, távol attól, hogy nagynevű jogászunk idézett véleményét bírálat alá akarnám veonni.

E nézet szerintem merőben elűt a telekkönyv azon szigorú intézkedésétől, melylyel hazai anyagi helyzetünk gyarapítása elérése czéloztatik, s nagyon elősegélné azt, hogy vagy az új tulajdonos tulajdonjogát, vagy a hitelező zálogjog hiányában követelésnek vagy hosszabb ideig huzható per tárgyának tegye ki; mert, ha, mint Herczeg említi, a bekebelezett tulajdonos a bekebelezett hitelező ellen vagy ez amaz ellen lépne fel perrel, nem tudom mi eredményre juttatnának, mert ez esetben törvényeink alkalmazhatók nem lévén; részemről azon hiszemben vagyok, hogy egyik vagy másik joga csorbult nélkül eldönteni ezt telekkönyvi hatóságaink sem tudnák úgy, hogy a telekkönyvi rts. 61. §. harmadik kikezdéseinek elég tetsessék.

Nézetem szerint csak előjegyzést engednék mindkét jogra nézve és utasitanám mind két felet, hogy a telekkönyvi rts. 97. §. szerint az előjegyzés igazolása végett kereseteket a kitűzött határidőben adják be, nem egymás ellen, hanem a még jelenleg telekkönyvileg bekebelezett tulajdonos, vagy is az eladó és adós ellen.

Mert két esetet veszek fel, vagy tudta a vevő, hogy az eladó már bizonyos összeg erejéig zálogjogot engedett az általa vásárolt telekkönyvi jószágtestre és ezen összeget a vételárból a szerződésbe foglalás nélkül magánál visszatartotta, de a telekkönyvi hatóságtól annak terhére bekelezését nem kérte, vagy ezen tudomással nem birt, e szerint, ha az eladó ellen indítandó kereset tárgyalása alkalmával ez hitelt érdemlő okmány, vagy bár mi más bizonyítékkal begyőzné, hogy annak, mivel a vételárba beszámíttatott, az érintett jószág-testre kell bekebelezetnie, az előjegyzés a zálogra igazolva lévén bekebelezhető, ha pedig a vevő tudomásán kívül esnék, joga leendő ennek az előbbi zálogjog fentartása mellett a vevőtől a még ki nem fizetett vételár oly mértékben visszatartani, vagy a ptkr. 923. §-a 4. t. k. I. rész 74. cz. 1. §. orsz.-ért I. 83. §. értelmében eladót szavatosság címén felelősségre hívni fel, legvégül a szerződés felbontását is követelni, föltéve, hogy ezen okmányok alaki tekintetben törvényszerű erővel bírnak.

Indokolva az előjegyzés iránti véleményem azzal, hogy a bekebelezés csak is oly okmányok és kérelmek alapján rendelhető el, melyek minden kételyt és bizonytalanságot kizárnak, már pedig ott, hol ugyanazon ingatlanra ugyanazon időben egyidejűleg két különböző kérvény, a nélkül, hogy egyik a másik jogát érintené, adatatik be, legalább jogi kételyt illetőleg az alapos és érvényes jogcizmet, ha birják is, jogilag véve egyidejűleg össze nem egyeztetetők a beadáskor, hanem az összeférhetőség csak az igazolás után tűnhetik ki.

A mondottak után nem tehem, hogy Hexner Gyula ur jogtudomány idei 2. számában e részben tett azon véleményét is fel ne emlitem, mely szerint adóslevél keltétől tenné a határozatot függővé, mi nem lenne egyéb, mint a positiv törvényt kijátszani, ugyanis a telekk. rtr. 61. §. a bejegyzvények hatályosságát azon időponttól teszi kezdődővé, midőn azok a telekkönyvi hatóság, igtató hivatalába érkeznek.

Issekutz János,
ügyvédjelölt.

K ü l f ö l d.

— Bécsben febr. 2-án a császár-király ő Felségénél katonai ebéd volt.

— A vallásügyi bizottság febr. 3-kán kevés szó-többséggel elfogadta általánosságban Koppnak ó-katholikus törvényjavaslatát s a részletes tárgyalás kezdetét vette.

— A képviselőházban ugyane napon a pénzügy-miniszter pótszükségletet terjesztett elő 71803 forintról, a Csernoviczban jelen esztendőben felállítandó egyetem költségeire. Tárgyaltatott a bizottság javaslata a marhavészt illetőleg, A javaslat hangsúlyozza, hogy az Oroszhonbóli marhaszállításnak határ szabandó. Ezzel szemben Grochowszki fejtegeti, hogy: ha az Oroszhonbóli marhaszállítás megszoríttatnék, ez Galiczia nemzetgazdasági hanyatlását vonná maga után s a csempészetet mozdítaná elő. A ház elhatározta a részletes tárgyalás megkezdését s megbizta a kormányt, hogy tegye magát a magyar kormánnyal érintkezésbe, hogy az általuk foganatba vevendő intézkedése a marhavészt megakadályozása iránt, Magyarországon is megtéssenek.

— Gr. Széchényi Károly febr. 3-kán tartotta esküvőjét Klinkosch Paula kisasszonnyal, egy udvari ékszergyáros leányával.

— Párisból febr. 3-ról jött hírek szerint a képviselőház 449 szóval 249 ellen elfogadta Wallon határozati javaslatát, mely a költársasági elnök jogait és kötelezettségeit az 1848-iki törvények szerint szabályozza s jogot enged, hogy a nemzetgyűlést a senatus beleegyezésével feloszlatthassa; a többség a jobb-közép és a baloldal minden árnyalatából alakult.

— Az Assemblée ülése után a szervezeti bizottság ülést tartott s Wallon határozati javaslatát elvetette s fenntartotta azon saját indítványát, mely szerint csak MacMahon tábornagnak s nem minden bármikori elnöknek adatik meg a jog, hogy a nemzetgyűlést a senatus beleegyezése nélkül is feloszlatthassa.

— A német császár jegyzéket küldött XII-ik Alfonsnak, melyben gróf Hatzfeldet, mint madridi német nagy követet hitelesít. Hasonló jegyzéket az osztr. magyar és Orosz udvar is küldeni fog.

H i r r o v a t.

— József főherczeg Koburg Fülöp herczegnek folyó hó 4-kén Brüsszelben tartott menyegzőjén báró Nyári alezredessel volt jelen. A főherczeg, mint rendesen, incognito Alesuthi gróf név alatt utazik.

— A fővárosi közjegyzői állomásokra összesen 93 egyén folyamodott, kik közül országos képviselő 1, legfőbb ítélőszéki bíró 1, főkapitány — a budapesti — 1, kir. táblai bíró 2, kir. ügyész 5, 19 törvényszéki bíró és alantasabb hivatalnok, 66 pedig ügyvéd.

— Szamosújvár városa mult hó 30-án volt főispánja Fülöp Sámuel urat diszpolgárának választotta, ugyanakkor tartotta székhelyét az új főispán: báró Bánffy Dániel.

— A maros-vásárhelyi korcsolyázó-egylet tagjait tisztelettel fölkérjük, hogy sziveskedjenek megjelenni f. év február 7-én délután 2 órakor a „Transilvania“ szálloda éttermében tartandó közgyűlésre. A közgyűlés tárgya lesz: elnök, alelnök és egy 12 tagu választmány megválasztása. Maros Vásárhelyt, 1875. febr. 5-én. — Szász Róbert, korelnök; Mentovich Gyula, korjegyző.

— Gróf Kálnoki Dénes, Háromszék volt főispánja, valóságos belső titkos tanácsosnak neveztetett ki.

— **A brassói ügyvédi kamara elnökévé** Künle József s titkárrá: Harmath Lajos — mindkettő magyar — választattak meg.

— **Népes ünnepély.** Folyó hó 2-kán délután 2 órakor lett ünnepélyesen átadva új hidunk a forgalomnak; ez alkalomra ezeken felül álló nép lepte el a hid környezetét. Az ünnepélyt polgármesterünk esinos alkalmi beszéde nyitotta meg s a helyi népzenekear néhány darab eljátszásával zárta be.

— **A maros-vásárhelyi dalárdávak** folyó év január 31-ik napjára hirdetett közgyűlése, a tagok kellő számmal meg nem jelenése miatt meg nem tartathatván, újabbani megtartása febr. 14-én d. e. 1/2 11 órára halasztatott, melyre a tagok azon értesítéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok értelmében az akkor megjelenők, a számra való tekintet nélkül határozatképesek, s a meg nem jelenőkre iskotelezőleg határozhat. Tárgyak: tisztújítás, a pénztárnok évi számadásának megvizsgálása, jegyzői-, karnagyi-, levéltárnoki jelentések ellátása és eshető indítványok feletti határozatok. Az igazgató-válaszmány megbízásából Szentgyörgy István s. k. jegyző.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1875-dik évi febr. 8-án és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő

I. Osztály. I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály r. b. által.

Brincea I. s t. Brincea G. s t. e. igényp., Mailáth L. Ziegler K. M. e. adósság, Gutmann J. Schöppel F. s t. szerződés megsemmisít., Lányi J. s t. Vagner A. hagyatéka e. élelmezés, Poscher D. hagyatéki ügye, Herberth M. Felter M. s t. e. igényper, Soja T. Grecu N. e. kártérítés, Lapadatu J. Román C. e. tulajdonjog, Borcia M. Csongrádi J. hagyatéka s t. e. igényp., Hintz M. Theil Gy. e. adósság iránti perük.

Ferencz Károly r. b. által.

Lukács József Hannel József s t. e. 1203 frt 62 kr., Ferencz János Sánta János e. 9 dar. fekvőség, Imre Jánosné s t. Intze Mihály örökössei e. tulajdonjog. Dálya községe Ritivóé Vaszi e. t. e. tulajdonjog, Rácz Sándorné s társai Szentgyörgyi Lajos s társai e. végrend. érvénytel., A kir. kincstár Brádi Anna és Brádi Farkasné e. zálog visszaváltás iránti perük.

Csergedi János r. b. által.

A kir. kincstár Vaád községe e. 453 frt 30 kr kártérítés, Deletán Péter Deletán Nyisztor e. örökösödési jog, Ötves Anna Grünfeld Sámuel e. 440 frt, Bancula Anna Maria Gerasiu e. örökösödés. Apfelbaum Izrael Oprea Mirion e. 23 frt, A kir. kincstár Auer Antal e. 30 frt 24 kr., A kir. kincstár Korve Urszu e. birtokháborítás, Keresztes Rozália Kossy Sándor e. 60 frt 75 kr., Botta József Popernik Mihály e. kártérítés, Simonfi Mózes Náv Mihály e. 178 frt, 20 kr., Munteanu Dumitru Arteme Petru e. 49 frt 77 1/2, kr iránti perük.

Dr. Endes Gábor r. b. által.

Jakabfi Albert Kovács Andrásné hagyatéka e. 330 frt, Geeze Mária s t. Bonis Elek s t. zálogkibocsátás, László Józsefné s t. Balogh Károlyné s t. e. fekvők, Baruch Adolf Páll Károly e. 2100 frt, György Mihály Szombath György e. bérlet megszüntetése, Horovicz János Orbán Menyhárd e. 50 frt 50 kr., Kibédi András Kiss János e. adósság, Tőkés István Antal, Biró József e. 56 frt, Miske István Fehér Sándor és Almási József hagyatéka e. igény. iránti perük.

Deési Farkas r. b. által.

Korbuly Bogdán Eisenberger Lipót és t. e. 22,191 frt 38 kr., Salamon Simion Román Vaszi e. s t. e. tulajdonjog, Sursu Gyorgya Itto Niculaj lui Sofron e. számadásos ügye, Nagy Mór s társai Nagy István e. végrendelet érvénytelen., Szikszai Venczel V. Filep Lajos e. okirat előadása, Pető Jánosné Hójjas Illyés e. egy darab szálló, Goll és társai Kabós Sándor s t. e. urb. kárpót-lás kintal., Szotyori Miklós gr. Teleki Károly e. 200 frt iránti perük.

Pogány Károly r. b. által.

Szorcsesi Elek és Imreh Mária Varga Sándor s t. e. igényp. Pávai Gáspár Zsigmond id. Gáspár Zsigmond e. 2283 frt, Krieschi Friedrich Péter Joanovics Zakariás e. birt. bábor. iránti perük.

Illyés Károly pótbíró által

Gerdei Mihály Asztalos Péter s neje hagyatéka e. 40 frt, Burgya Márton özv. Pataki Józsefné s társai e. 50 frt 83 kr, A minorita társház Hermán József e. 100 frt, Ifj. Rácz János Bessenyei Sándor e. egy eltört hegedű arra 200 frt, Libánfalva község, Tódorán Juon e. egy eltört hegedű, Vass Dávid Rosenberger Mózes e. 20 frt, Vajda Dotya, János Dávid és t. e. igényp. Juhász János, Bálint Ferecz e. malombeli rész, Dadai János Gejter Soma e. 305 frt, Nagy Zsigmondné, Mihu Juon e. egy ház fél elmozdítása Fröhlich Flórián Kendeffy L. és neje e. 615 frt, Orbán János Morár Vaszi e. birtokháborítás iránti perük.

I-ső Osztály. II. Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal r. b. által.

András Péter Brinesá Gyorgye e. vételár, Sekes János Lungu Zacharia s t. e. kártérítés. Zerbes János s t. Maresch Albert e. kártérítés, Gassner Mihály Munteanu Ilie és t. e. kártérítés, Márk Antal Kristea Dumitru e. som. viszh., Bajonu g. n. e. egyház Volk Salamon e. 112 frt iránti perük.

Sándor János r. b. által.

Szalai Eliz Zilahi Lajos e. som. viszh., Eva József Mátiásiu George Mátiásiu e. som. viszh., Pável Monea Máté Salamon e. 20 frt, Serbán Moisze Balázsku Tódor e. 74 frt, Czuczura Niculái Bodirnea George Tódora e. som. viszh., Densusián Áron Katona Juon e. 24 frt. Opritza Anna Trimbítás Dávid és t. e. kiszakasztás, Popa Juon Román George Moisze e. 10 frt, Járú Miklós, Járú Juon e. 40 frt, Jancsó János hagyatéka e. 36 frt iránti perük.

Petri Ádám r. b. által.

Kántor Zsigmondné s t. Katona László e. szerződ., érvénytelenit. Popa Vaszi e. t. Tarcza Niculaj s t. e. kártérítés, Bedőli község Bartha Albert e. som. viszh., Bagós István Platon Demeter e. 104 frt orvoslási díj. Erdős Alajos Mezei János e. 11 frt hasznbér, Lázár László Karst Mária s t. e. igényp., Müller Zsuzsanna Kirschner Mihály e. 18 frt 64 kr., Mudure Gyorgye Nicola Georgie e. 8 frt 72 kr., Bogyó Józsefné Debreczi Mózes s t. e. igényp. iránti perük,

II. Osztály polgári ügyekben.

Antalfi Gábor r. b. által.

Báró Szentkereszti György s birtokos társai a Hosszu-aszói többi birtokosok és volt urbéresek e. határtago-sítás, A szácznemzeti egyetem Tilis község e. hava-i urbéri díjak, A kir. kincstár Jurka Ilia e. egy állomány i. ujtott per, Tolnai Gábor Schmidt Márton e. egy beltelek s külsők, özv. László Istvánné s t. Ugron László e. egy belső állomány s külsői iránti perük.

III. Osztály büntügyekben.

Nagy Samu r. b. által.

Simon György emberölés, Forgács Kukucsi János súlyos testisértés, Stroja János súlyos testisértés, Kolumbán Ignác bántalmazás, Imre Ignác becsületsértés, Gergely Imre becsületsértés, Savoni Mihalia testisértés, Becző György tulajdonbiztonság, Magdó István bántalmazás, Gondi István testisértés, Kaluger Axinte testisértés, Vojka Vaszi e. s t. lopás, Veress Mózes testisértés, Beke Elek lopás, Zánk Mitru testisértés, Ferencz János tolvajság, Bucsi Alexa testisértés, Beczák János becsületsértés, Almasán János s t. testisértés, Konaj Mihály s t. becsületsértés, Márkosi Sándor tulajdonbirt., Zakkal János tulajdonbirt., Munteanu Tódor testisértés, Balázs Fülöp Mihály testisértés, Varga Józsefné becsületsértés, Imre Lajos tulajdonbirt. iránti büntügyök.

(Folytatása következik.)

Bécsi tőzsdei árkelet.

(Február 4-én.)

5% metallique	70.50
5% nemz. államkölesön	75.70
1860. államkötvény	110
Bankrészvény	9.57
Hitelrészvény	217.50
London	119.50
Ezüst	105.75
Arany	5.22
Napoleon arany	8.89

Földteh. ment. kötvény magyarhoni	78.50
" " " temesi	77.—
" " " erdélyi	75.50
" " " horvát-slavon	88.—

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Főmunkatárs:

DOBAI ALBERT.

(86) (1-3)

Friss és valódi Erfurti

VETEMÉNY-, VIRÁG- ÉS GAZDASÁGI-

MAGVAK

Platz Károly és fia vi-

lágirü kertészetéből; kaphatók:

TUTSEK ISTVÁN

kereskedésében M.-Vásárhelytt.

Kivánatra árjegyzékkel postán szol-

gálhatók.

Fontszámra vagy ismét eladók

részére eredeti árjegyzék szerint.

Vizsgáljatok meg mindent, s tartásotok meg a jót!

(66) (17-24)

Számtalan esetekben jónak bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosak tanusítványai által kitüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyóvny-nedve.

Leghathatósb szer köhögés, mellhurut, nátha, nyálkasság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyermekek számarhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva. — Egy eredeti üvegtegely ára. használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller óvbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. april 8-ról a növényország leghasznosabb neimeiből a legszorgalmatosabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitűnőleg ismerve a gyomor és végbél nyálkassága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomorbaj, vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezenkívül leghathatósb és legerősebb szer hosszas és kimerítő beteg égek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr., kisebb üvegé 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárakban kapható: Maros-Vásárhelytt Bucher M. kereskedőnél, Aradon Tones és társánál, ugy Prener W.-nél, Balasfalván Schissel. K. gyógyszerésznél, Beszterczén Kelp F.-nél, Baróthon Libitzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekert gyógy., Gyulafehérvárt Fröhlich Gyula gyógyszerésznél, Csikszeredán Leicht F.-nél, Fogarason Steinburg I.-nél, Gy.-Ditrón Szathmári I.-nél, Gy.-Szt-Miklóson Fröhlich F.-nél, Brassóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógyszerészek és Galtz G. kereskedőnél, K.-Vásárhelytt Lukács F.-nél, Kolozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovásznán Mehlik és Imre, Medgyesen Hinz A. gyógyszerésznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csuttag és társánál, Segesvárt Teutsch I. B., Szamos-Ujvárt Csansz J.-nél, Temesvárt Weszely M.-nél és I. Peiher gyógyszerésznél, Abrudbányán M. Vlád gyógyszerésznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három nyelven.

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1875.